

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2014/0180 van 16 december 2014
in de zaak 1314/0683/SA/3/0624

In zake: mevrouw **Christine MOREL**, wonende te 9820 Merelbeke, Anemonenstraat 29 en waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN

verwerende partij

Tussenkomen-
de partijen:

1. mevrouw **Arlette VAN HEE**
2. mevrouw **Liliane VAN HEE**
wonende te 9820 Merelbeke, Tertzweildreef 22 en waar woonplaats wordt gekozen

vertegenwoordigd door:
de heer Dirk REUNES

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 1 juli 2014 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 22 mei 2014.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen- de partijen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merelbeke van 30 januari 2014 ontvankelijk en gegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkomen- de partijen een wijziging van een verkavelingsvergunning onder voorwaarden verleend.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 9820 Merelbeke, Ginstdreef 61 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummer 289y.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 21 oktober 2014, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij in persoon, mevrouw Kaat van KEYMEULEN die verschijnt voor de verwerende partij, de heer Dirk REUNES die verschijnt voor de tussenkomende partijen en de eerste tussenkomende partij in persoon, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

Mevrouw Arlette VAN HEE en mevrouw Lilane VAN HEE verzoeken met een aangetekende brief van 7 oktober 2014 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 10 oktober 2014 de tussenkomende partijen toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 11 september 2013 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merelbeke een aanvraag in voor de wijziging van een verkavelingsvergunning. De aanvraag beoogt het splitsen van lot 2 van een bestaande verkaveling in twee loten voor open bebouwing.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan 'Gentse en Kanaalzone', gelegen in woongebied.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van de op 17 juni 1987 goedgekeurde behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling. Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

Infrabel brengt op 28 oktober 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merelbeke weigert op 30 januari 2014 een verkavelingsvergunning aan de tussenkomende partijen en motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Het college van burgemeester en schepenen neemt kennis van het andersluidende advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, maar is in deze van oordeel dat in de ingediende bezwaarschriften terecht wordt gewezen op de ongunstige stedenbouwkundige impact van het inkrimpen van de bouwvrije zijdelingse stroken van 4m naar 3m. Te meer, daar wordt vastgesteld dat in de naastliggende verkaveling, waarvan betrokken perceel deel uitmaakt, het hanteren van bouwvrije stroken van 4m de norm is. In het bijzonder heeft het verkleinen van de rechter bouwvrije zijdelingse strook van de op het nieuwe lot op te richten woning een ruime negatieve impact op de privacy in de tuinzone van de rechts aan dit lot palende woning. Op basis van de voormelde overwegingen WEIGERT het college van burgemeester en schepenen de voorliggende weigering van de verkavelingsvergunning. Een ontwerp waarbij de voormelde weigeringsgronden worden ontmoet, kan het voorwerp uitmaken van een nieuwe aanvraag.

...”

De tussenkomende partijen tekenen tegen deze beslissing op 11 maart 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 25 april 2014 om dit beroep in te willigen en de wijziging van een verkavelingsvergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 6 mei 2014 beslist de verwerende partij op 22 mei 2014 om het beroep in te willigen en een wijziging van de verkavelingsvergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De geplande wijziging behoudt het principe van het voorzien van één vrijstaande eengezinswoning in het woonlint langsheen de Ginstdreef en voorziet de oprichting van één bijkomende eengezinswoning in tweede bouwzone achter het bestaande woonlint. De aanvraag beïnvloedt het straatbeeld bijgevolg niet wezenlijk. De in de stedenbouwkundige voorschriften vastgelegde volumes van de op te richten woningen zijn gangbaar en staan in relatie tot deze op de omgevende percelen.

Wat het lot 4 betreft aan de straatzijde, is ook de afstand van 3m bouwvrije strook tegenover de rechter perceelsgrens en de doorrit naar achteren gangbaar en aanvaardbaar. Een dergelijke zijstrook is op vandaag de norm. Binnen deze omgeving, waar aanzienlijk wat aaneengesloten bebouwing voorkomt, kan bezwaarlijk teruggeregpen worden naar de vroeger gangbare breedte voor zijstroken van 4m. Daarenboven verbreedt de zijstrook op het aanpalend perceel naar achteren toe, zodat bezwaarlijk kan gesteld worden dat hetgeen hier gevraagd wordt de maat van de normale burenhinder binnen dergelijke omgevingen zal overstijgen, mee gelet op de noordelijke ligging ten opzichte van het ‘meest gerede’ perceel.

Het achteraan gelegen nieuw gecreëerde lot 3 is met een oppervlakte van 2005 m² ruim te noemen en paalt via een afzonderlijke toegang van 4m breed aan het openbaar domein. Het lot wordt bestemd voor de oprichting van slechts één vrijstaande eengezinswoning, geconcipieerd als één bouwlaag (kroonlijsthoogte max. 3,50m) onder plat dak of zadeldak (max. 55°). Alle bouwvrije stroken rondom de woning worden voldoende ruim gehouden (10m). Daarmee voldoet het nieuw gecreëerde lot aan de

stedenbouwkundige principes die algemeen gehanteerd worden voor het bouwen in tweede bouwzone. Garage (tot 40 m²) en tuinhuis (tot 24 m²) zijn toegestaan tot op 2m van de perceelgrens of tegen de perceelgrens bij gemeenschappelijk akkoord met de aanpalende.

Teneinde de impact van dit achteraan gelegen perceel (lot 3) op de onmiddellijke omgeving verder te minimaliseren is het aangewezen dat alle afzonderlijke bijgebouwen worden opgericht binnen de op het verkavelingsplan aangeduide 'zone voor bebouwing'; uitzondering hierop is het zwembad dat geen extra (zichtbaar) volume doet ontstaan.

Het voorgaande in acht genomen, kunnen de bezwaren inzake het vergroten van de woondruk, het vergroten van de verkeers- en geluidshinder, het verminderen van de lichtinval en de negatieve gevolgen op de privacy op de aanpalende percelen, alsook de negatieve gevolgen van de (mogelijke) verbreding van de spoorlijn als ongegrond gekwalificeerd worden, mits een beperkte aanpassing van de stedenbouwkundige voorschriften inzake de inplanting van de afzonderlijke bijgebouwen op het lot 3.

Het standpunt van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar wordt bijgetreden. De voorgestelde beperkte wijzigende voorschriften komen de goede plaatselijke aanleg ten goede.

...

Verkavelingsvergunning kan worden verleend mits aanpassing van de voorgestelde stedenbouwkundige voorschriften:

2.2 Voorschriften bijgebouwen

2.2.A Inplanting

Stedenbouwkundig voorschrift:

Op het lot 3 zijn de afzonderlijke bijgebouwen in te planten binnen de op het verkavelingsplan aangeduide 'zone voor hoofdbouw'.

...

3.2 Zone voor hovingen en bijgebouwen

Op het lot 3 is in de 'zone voor hovingen en bijgebouwen' enkel de plaatsing van een zwembad van maximaal 60 m² toegelaten.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

De heer Daniel VAN WASSENHOVE heeft met een aangetekende brief van 1 juli 2014 ook een vordering tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing ingesteld. Dit beroep is bij de Raad gekend onder het nummer 1314/0682/SA/3/0631.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij werpt op dat de vordering onontvankelijk is omdat het verzoekschrift geen omschrijving bevat van de geschonden regelgeving en van de wijze waarop deze door de bestreden beslissing wordt geschonden en betwist aldus de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing.

De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de verwerende partij slechts onderzocht en beoordeeld dient te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partij ernstige middelen aanvoert die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

- Door het splitsen van de bouwgrond in 2 loten voor open bebouwing zal er op het 2de lot helemaal achteraan het lot gebouwd worden wat oorspronkelijk niet voorzien was. Hierdoor zal er lawaaihinder zijn en inkijk via de ramen beneden en boven. Onze woning zal daardoor in waarde dalen waardoor wij een ernstig nadeel ondervinden.

- Doordat het tweede achterliggende perceel een eigen inrit moet krijgen van 4 meter breed, wordt de te bebouwen oppervlakte van het voorliggende perceel te smal. Hierdoor wil men reeds bouwen op 3 meter afstand van de grens met de burens wat niet acceptabel is want overal in de wijk moet er een afstand van 4 meter gerespecteerd worden en het te dicht bouwen zorgt voor overlast, lawaaihinder,

- Tussen ons perceel en het bovenvermeld perceel waarvoor door de deputatie een verkavelingsvergunning werd toegestaan bevindt zich een gracht waarbij de scheiding in het midden van de gracht valt. De gracht is dus voor de helft eigendom van de verzoeker. Om de stabiliteit van de nieuw te bouwen woning te garanderen (waarvoor een verkavelingsvergunning werd verleend door de deputatie en waarbij de woning op 3 meter van het midden van de gracht zou komen) geeft men in de verkavelingswijziging de toestemming om de gracht toe te leggen en te voorzien van buizen. Hiertegen verzetten wij ons ten stelligste. Onze bouwgrond ligt 40 cm lager dan de achterburen waardoor wij kort na de aankoop hebben vastgesteld dat wij al het regenwater in onze tuin binnenkregen en zich een natuurlijke vijver vormde. Wij hebben dit kunnen oplossen door gans onze tuin te voorzien van drainagebuizen die uitkomen in de gracht. Sindsdien hebben wij geen problemen meer. Als de gracht toegelegd wordt zullen wij en onze buurman Gino Martens uit de Anemonenstraat 10 (die ook drainagebuizen heeft in zijn tuin) daardoor schade ondervinden. Bij hevige regen, staat de gracht nu gemakkelijk 2 meter breed vol water. Zie de foto's in bijlage die op verschillende tijdstippen genomen zijn. Momenteel geeft dit geen problemen door de drainagebuizen die in de gracht uitkomen. Het is onmogelijk om al die drainagebuizen op te zoeken en terug te vinden om deze aan te koppelen op een buis die in de gracht gelegd wordt.

- De woning die vooraan zal gebouwd worden, zo vlakbij de gracht zal zowiezo ook last hebben van wateroverlast bij hevige regen. Dit wetende zou men als goede huisvader beter geen verkavelingswijziging toestaan. Tevens is geweten dat een aantal woningen in zone wijk hebben moeten werken met funderingen van 2 meter diep of op palen gebouwd zijn om de stabiliteit te garanderen.

- Iedereen weet dat de NMBS volop bezig is om de treinsporen tussen Brugge en Brussel te verbreden van 2 naar 4 sporen. Van Brugge tot Gent zijn het reeds 4 sporen. Van Denderleeuw tot Brussel is men nu volop bezig met de werken om alles naar 4

sporen te brengen. Het stuk Gent naar Denderleeuw is binnenkort aan de beurt. De bruggen tussen Wetteren en Denderleeuw over de spoorlijn werden daarvoor zelfs breder gemaakt. Het kan dan toch niet dat er toestemming gegeven wordt om achteraan op een stuk grond een tweede woning te bouwen die vlakbij deze spoorlijn ligt, wetende dat de eigenaars die nu daar gaan bouwen dan binnenkort gedeeltelijk zullen onteigend worden door de NMBS. Als er een woning achteraan op deze grond staat zal de onteigeningskost voor de NMBS veel hoger zijn dan als daar geen woning op staat. Al wie de verkiezingen heeft gevolgd weet dat de overheid moet besparen waar ze kan en door deze verkavelingswijziging gaan we de NMBS (dat toch een overheidsbedrijf is) op kosten jagen.

...

2.

De verwerende partij beperkt haar antwoordnota tot het opwerpen van bovenvermelde exceptie en antwoordt niet op de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel door de verzoekende partij.

3.

De tussenkomende partijen voegen hieraan nog het volgende toe:

“ ...

- Het argument van de waardedaling van de aanpalende woningen is gezien de ruime maatvoering van de nieuwe loten nonsens.

- De zogezegde onteigening door de NMBS is pure stemmingmakerij. Bij de verzoekers ontbreekt elk bewijs/brief van de NMBS hieromtrent. In ons dossier steekt wel een advies van Infrabel (zie hun brief in bijlage 2). Trouwens is die zogezegde verbreding quasi onhaalbaar want vanaf hier tot in Gent-Sint-Pieters zouden dan honderden woningen moeten gesloopt worden.

- in de bezwaarschriften wordt zo de nadruk gelegd op bijkomende geluidshinder van zowaar één woning. Waarom heeft elke van zelf gebouwd naast een drukke spoorlijn?

- Wat betreft de mogelijke wateroverlast zijn de verzoekers niet op de hoogte van de nieuwe wetgeving op de afvoer van hemelwater, ingegaan op 1 januari 2014. Daarin wordt bepaald dat –naast het verplichte herbruik van regenwater- de overloop van de regenwaterput moet infiltreren in de grond of dat er een buffering met vertraagde waterafvoer moet voorzien worden. Krantenartikels over overstromingsgevoelige gebieden in Oudenaarde doen in dit dossier echt niet ter zake.

Daarnaast wordt de indruk gewekt dat de volledige gracht zou ingebuisd worden. Niets is minder waar. In stedenbouwkundig voorschrift 3.4. staat duidelijk vermeld dat dit enkel mag van de straat tot aan het verlengde van de achtergevel van de nieuw op te richten woning op lot 4, dus om maximaal 23 meter van in totaal 110 meter.

...

- Het is wel opmerkelijk dat één van de aanpalende eigenaars (die trouwens een procedure heeft opgestart) ons een tweetal jaar terug is komen vragen om een deel van de achtergrond te kopen om er eventueel een zwembad aan te leggen. Gelden geluidsoverlast, waterhuishouding dan niet meer?

...”

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van

State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij dient aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij met de voorliggende vordering tot schorsing wenst te voorkomen, haalt de verzoekende partij aan dat zij lawaaihinder zal ondervinden van de woning op het voorziene lot in tweede bouworde en dat er inkijk zal zijn via de ramen. De verzoekende partij stelt dat haar woning in waarde zal dalen.

De verzoekende partij stelt verder waterschade te zullen ondervinden door het dempen van de gracht en meent dat de op lot 4 voorziene woning hierdoor eveneens waterschade zal ondervinden. Tot slot stelt de verzoekende partij dat de onteigeningskost van de NMBS veel hoger zal zijn dan als er geen woning wordt gebouwd op het achterliggend perceel.

3.

De Raad is van oordeel dat de verzoekende partij onvoldoende concrete en precieze gegevens aanreikt die de Raad toelaten om de ernst van de ingeroepen lawaaihinder en de hinder door inkijk daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen. De verzoekende partij legt immers geen enkel stuk neer om haar beweringen te ondersteunen.

Het komt de Raad evenwel geenszins toe om het administratief dossier ambtshalve te onderzoeken in de veronderstelling uit vermelde stukken één of ander nadeel te kunnen puren op grond waarvan de bestreden beslissing desgevallend zou kunnen geschorst worden.

In zoverre de verzoekende partij tevens wijst op de omstandigheid dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de waarde van haar woning zal doen dalen, is de Raad van oordeel dat zulks een financieel nadeel betreft, dat principieel herstelbaar is, minstens toont de verzoekende partij het tegendeel niet aan, zodat dit nadeel niet dienstig kan ingeroepen worden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing in voorkomend geval te verantwoorden.

4.

Verder wijst de verzoekende partij op het feit dat in de “wijk” een afstand van 4 meter met de perceelsgrens wordt gerespecteerd en dit in tegenstelling tot de 3 meter voorzien in de bestreden verkavelingsvergunning. De Raad is van oordeel dat de verzoekende partij hierbij in essentie de wettigheid van de bestreden beslissing viseert. De mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing betreft evenwel een discussie over de grond van de zaak en levert de verzoekende partij op zich geen nadeel op dat de voor de schorsing vereiste graad van ernst vertoont. De verzoekende partij verduidelijkt overigens evenmin, minstens onvoldoende concreet en precies, in welke zin het gewraakte voorschrift in haar hoofde als een persoonlijk nadeel kan worden aangemerkt.

De Raad moet evenzeer vaststellen dat de verzoekende partij onvoldoende concrete en precieze gegevens aanreikt die de Raad toelaten om de ernst van de beweerde wateroverlast te onderzoeken en vervolgens te beoordelen. De verzoekende partij legt een aantal foto's neer van de bestaande gracht doch de Raad kan hieruit echter niet afleiden of het inbuizen van de gracht daadwerkelijk wateroverlast zal veroorzaken en of de verzoekende partij hierdoor persoonlijk zal worden getroffen. De enkele aanname dat de drainagebuizen op haar terrein, die opnieuw zullen moeten worden aangesloten op de in te buizen gracht, niet kunnen teruggevonden worden, volstaat niet om te kunnen besluiten tot het bestaan van een reëel en dus ernstig gevaar op overstroming en de schade die hiermee desgevallend gepaard gaat.

5.

Tot slot kan niet dienstig verwezen worden naar de mogelijke hogere onteigeningskost voor de NMBS en de mogelijke wateroverlast voor de toekomstige woning op lot 4. De toepassing van artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO vereist immers het bestaan van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij. De verzoekende partij kan dan ook niet nuttig verwijzen naar een nadeel, nog los van de vraag of het een ernstig nadeel betreft, dat gebeurlijk wordt geleden door derden om zelf de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te benaarstigen.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoonst dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de tweede kamer, voorgezeten door mevrouw Hilde LIEVENS.
3. Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1314/0683/SA/2/0624.
4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 16 december 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van
Bram CARDOEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Bram CARDOEN

Filip VAN ACKER